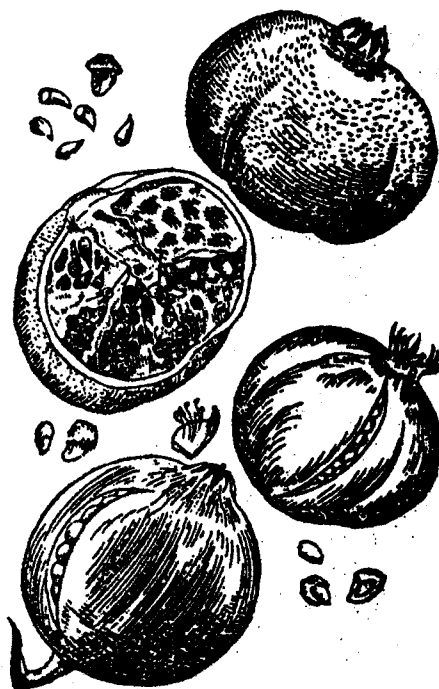

Známý *Herbář* italského lékaře Pietra A. Mattioliho (lat. Matthiolus) poprvé přeložil do češtiny a přepracoval Tadeáš Hájek z Hájku r. 1562. Ukázka představuje dvě strany novějšího překladu A. Hubera a Daniela Adama z Velešlavina, vydaného r. 1596.

Granátových aneb Zrnatých Gablíků. Kap. LXXIII.

Granátová Jablon. Malus Punica.
1. Květ domácího Granátu. 1. Citinus.
2. Planého aneb Lesního. 2. Balauštium.

Granátová Gablka. Mala Punica.

Grom Granátového Gablka neroste vysoko. Listi jeho velmi se připodobňují Olivovému aneb Myrtovému listi / gest vzte, tlusté, štkově, zelené / má žilky červené / a visí na červené stopce. Prantí heblé a bodlavé. Kvití barvy různé / stoji otevřené jako široký Kossičet, a vůkol jako hvězda zstříhaný / z něhož vycházejí listkové tency / barvy červené, jako Sfarlat, aneb jako Vlčí mák / v prostředku má galasy zrnka na vláskénicku tenkém, jako při Káži. Po květu vystytají se okrahlá Gablka / Káry zevnitř načervenale, a vnitř žluté / kteráž mnohými červenými, hranatými, vodnatými tvrdými zrnky, mezy mázdějkami žlutými, jako něgakými přisradkami rozdělenými, gsau nasazená a naplněná / od nichž y gměna dostávají. Gměnují se také Mala Punica a Pœnis, to gest od Kartaginenských / v nichž neyspanilejší rostau. Zevnitř aneb svrchňj Kára tohoto stromu gest popelatá / vnitřnj dřevnatost žlutá.

Mišto, kberoste.

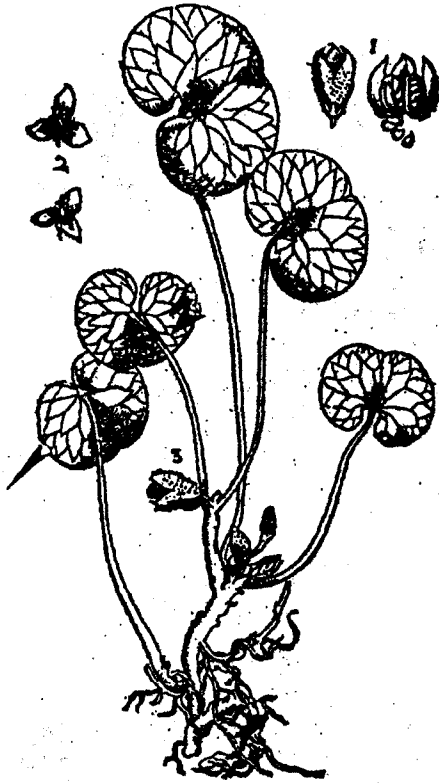
A Toto rozkossné a spanilé Owoce neroste, než toliko w hortých Kraginách / jako we Wlašich a ginych podobných : Několik w některých místech Germaniz, jako y v nás w Czechách zde w Praze, a w zahradě Jeho Mil: Cysářské roste / ale to se stává stře zvláštnj pilnosti a opatrování. Nebo w zymě nad Stromy musěj Baudy vystawěti: nic méně wssak negsau tak podařila / jako w přespólnjch hortých Kraginách.

D Kopytníku. Kap. IX.

Kopytník.
1. Semeno.
2. Otevřený květ.
3. Zavřený květ.

Asarum.
1. Semen.
2. Flos apertus.
3. Flos clausus.

Druhý Kopytník. Asarina.

Spůsob.

Kopytník gest Bylina, kterauz některý Lesnj Spiskau nazývají. Listj nese k hrstiice podobně / wssak okrauhlegssj a měkčegssj. Kwytj má brnátne, Blnowým Puppením podobně / kterěžhned od kořene mezy Listjm vychází / a wssj na obdeaužné a tenké stopce / wonné, a na pohleděm pěkné. Dprostřed toho Puppeny wnitř roste hranaté Semeno, winným zrnám nápodobně / Prantel má hranatý a měký / Kořenj množstw tenkého, sukowateho a sklřwaného, rovně gačo Pey / než gest subtylněgssj / wonné a chuti kausgwé.
* W Sswencarjch na Horách, v Paustenka řecenjch, nad obyčejný, glnj wěssj a wonněgssj Kopytník se nachází.*

Mjsto, kde roste.

A Koste w mjstech stinných a wyprahlých / zwláště při wssich, w chrastinách a w Lesých.

Čas, kdy se kopati má.

A Kwetne dwakrát do Roča / gednau z Gara a podrubé na Podzym. Má se kopati a zbirati mezy Matkama Božjma, to gest od patnáctého dne Serpna, až do osmého dne Žářj.

Přirozenj, mocj a skutkowé.

A Kopytník gest přirozenj horkého na druhém, a suchého na třetjm stupni / zwláště pak Kořen geho / kteréhož se také neywice vjwá.